

[Poul Schlüter]

Større velstand og den tryghed, større velstand giver, kan kun skabes gennem ekspansion ude i de virksomheder, der konkurrerer med udlandet.

Formanden:

Undskyld, det virker distraherende, at et medlem står og læser de transparente derude. Kan vi ikke blive fri for det?

Poul Schlüter (KF):

Men det kræver en offensiv, en pågående, en optimistisk politik, og jeg tvivler på, at regeringen kan spille den under LOs taktstok.

Vejen til ny vækst og velstand går gennem varig standsning af den offentlige udgiftseksplosion, varig bremsning af inflationen og afskrælning af de værste lag bureaukrati, som standser gåpåmod og initiativ. Vi må væk fra angsten for nyinvesteringer i gamle og nye virksomheder, fra den ligesom statsautoriserede begravelse, som alt for ofte finder sted i vort land, af initiativ, af virke-trang, af lyst og evne til at gøre en privat indsats for sig selv og andre. Vi må skaffe plads for en dynamisk erhvervspolitik, som appellerer til borgernes engagement, kreativitet og dynamik.

Jeg vil også gerne sige i dag til en socialdemokratisk mindretalsregering, som vi jo alle ved handler i nær kontakt med LO – det er nu dens særkende – husk nu, at i de nærmeste måneder drejer det sig ikke bare om at skabe tillid hos LO – og jeg vil godt bruge ordet hos arbejderne. Det drejer sig lige så meget om at skabe tillid hos funktionærerne, hos arbejdslederne, hos virksomhedslederne og hos de selvstændige.

Man kan spørge, hvem det er, der repræsenterer lønmodtagerne i Danmark. Jeg ved godt, at hr. Thomas Nielsen for nylig er blevet genvalgt. Nu er hans valg jo en indirekte affære, men der sidder i dag i folketinget 179 nyvalgte medlemmer, som helt direkte repræsenterer hvem? Vælgerne. Af de 179 er der mindst 150 her i salen, som forrige tirsdag blev valgt af landets lønmodtagere, for omkring 85 procent af vælgerne er i dag lønmodtagere, og derfor synes jeg godt, vi kan fastslå netop nu, at det er folketingets partier, som repræsenterer også de danske løn-

modtageres politiske standpunkter. Det mener jeg er vigtigt.

Et bredt flertal, det håber jeg regeringen nu vil satse på at skaffe. Det skal helst være et flertal, som omfatter regeringen og det borgerlige Danmarks partier. Socialdemokratiet har 68 mandater, firkloverpartierne for deres vedkommende har 56. Det er i alt 124. Det batter noget. Vi tror ikke, et regeringsfællesskab vil være naturligt; det er vi nok for forskellige til. Men vi tror, at et fast samarbejde er det eneste, som kan redde landet, og jeg tror, alle skal se i øjnene, at ingen problemer løses effektivt gennem en indsats over blot et halvt eller et helt år. Vi står foran et 1980ernes årti, som bliver et vanskeligt årti fra begyndelsen til slutningen.

Så vil jeg sige til sidst, at statsministerens åbningstale var naturligvis i forhold til det, jeg nu har skildret som det, vi gerne ville, en skuffelse. Åbningstalen var stort set som et katalog over LOs kendte politiske ønsker. Hertil kan man sige, at det er der måske ikke så meget at sige til, når en socialdemokratisk mindretalsregering fremstiller sig og fortæller folketinget, hvad den gerne selv ville, hvis den kunne og havde et flertal.

Jeg har også forstået på hr. Thomas Nielsens udtalelser i går og i dag til Radioavisen, at der skal have indsneget sig en enkelt lille misforståelse – det kan jo let ske – og jeg har også forstået, at hr. Thomas Nielsen mener, at misforståelsen ligger på statsministerens side. Opklaringen af dette lille sidetema vil vi alle følge med spændt opmærksomhed.

Men jeg kan i hvert fald se, at hvis man omskriver teksten i åbningstalen til tal, bliver der måske tale om at starte med en beskeden besparelse, men gennemføres hele åbningstalen, vil der blive tale om stærkt forøgede offentlige udgifter på længere sigt og dermed, tror jeg, også en uacceptabel stigning i skatte-trykket.

Ligesom vi var skuffede over oplægget og håber, det kan ændres, må statsministerens tale have manglet opmuntring for vore virksomhedsledere. De mange lovforslag, der skal gennemføres, når de midlertidige indgreb løber ud den 1. januar, betyder jo skrappere virksomhedsbeskatning og mindre appel til investeringer og til skabelse af nye arbejdspladser. Til gengæld lægges der op til mange kunstfærdige tilskudsordninger, til offentlige beskæftigelsesarbejder osv. Det er,